

Na podlagi četrtega odstavka 31. člena zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 22/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO **o habitatnih tipih**

1. člen

(splošna določba)

Ta uredba določa habitatne tipe, ki se prednostno, glede na druge habitatne tipe, prisotne na celotnem območju Republike Slovenije, ohranjajo v ugodnem stanju, ter ureja usmeritve za njihovo ohranjanje.

2. člen

(habitatni tip)

(1) Habitatni tip je biotopsko ali biotsko značilna in prostorsko zaključena enota ekosistema, katerega ohranjanje v ugodnem stanju prispeva k ohranjanju ekosistemov.

(2) Habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju, so tisti, ki so na ozemlju Republike Slovenije redki, ranljivi, imajo majhno naravno območje razširjenosti ali predstavljajo za določeno biogeografsko regijo značilen habitatni tip, in tisti, katerih ohranjanje v ugodnem stanju se izvaja na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb ali je v interesu Evropske unije.

(3) Habitatni tipi iz prejšnjega odstavka so določeni in razvrščeni po skupinah v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

3. člen

(ohranjanje habitatnih tipov v ugodnem stanju)

(1) Habitatni tip je v ugodnem stanju, če je naravna razširjenost habitatnega tipa in območij, ki jih posamezen habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva, stabilna ali se veča, če obstajajo in bodo v predvidljivi prihodnosti verjetno še obstajali specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba, ki zagotavljajo njegovo dolgoročno ohranitev, in če je zagotovljeno ugodno stanje za ta habitatni tip značilnih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (v nadaljnjem besedilu: rastlinske in živalske vrste).

(2) Specifične strukture habitatnega tipa in naravni procesi oziroma ustrezna raba iz prejšnjega odstavka tega člena so določeni v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, in sicer na način opredelitve najpomembnejših varstvenih ciljev za doseganje ustreznih ekoloških razmer za posamezne skupine habitatnih tipov.

(3) Ekološke razmere so ustrezne, kadar se izkazujejo take lastnosti nežive ali žive narave, ki omogočajo obstoj habitatnega tipa in njegovo ugodno stanje.

4. člen

(usmeritve za ohranjanje v ugodnem stanju)

(1) Habitatni tipi se ohranjajo v ugodnem stanju tako, da se posegi in dejavnosti na območjih habitatnih tipov iz Priloge 1 te uredbe, zlasti na tistih območjih, na katerih so ti habitatni tipi dobro ohranjeni, načrtujejo in izvajajo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši.

(2) Posegi in dejavnosti na območjih iz prejšnjega odstavka se načrtujejo na način in v obsegu:

– da se v kar največji možni meri ohranja ali veča naravna razširjenost teh habitatnih tipov in območij, ki jih posamezni habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva,

– da se v kar največji možni meri ohranjajo specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba v skladu z varstvenimi cilji iz Priloge 2 te uredbe in

– da se ohranja ugodno stanje za te habitatne tipe značilnih rastlinskih in živalskih vrst v skladu z varstvenimi cilji iz predpisov, ki urejajo varstvo zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst.

(3) Pred odločitvijo o prostorskih ureditvah in rešitvah, ki se nanašajo na območja s predvidenimi spremembami rabe prostora oziroma razmestitvijo dejavnosti v prostoru, je treba ugotoviti prisotnost habitatnih tipov iz Priloge 1 te uredbe na teh območjih in njihovo stanje ohranjenosti.

(4) Na način iz prejšnjih treh odstavkov se zagotavlja ugodno stanje habitatnih tipov tudi pri načrtovanju na področjih urejanja in rabe voda ter drugih naravnih dobrin.

5. člen

(način ohranjanja v ugodnem stanju z določitvijo ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij)

Ugodno stanje habitatnih tipov iz Priloge 1 te uredbe se zagotavlja tudi z določitvijo ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij, v katerih so ti habitatni tipi ustrezno vključeni glede na obseg in razporeditev.

6. člen**(spremljanje stanja habitatnih tipov)**

Spremljanje stanja habitatnih tipov se nanaša zlasti na:

- obseg naravne razširjenosti ter velikost površine, ki jo habitatni tip pokriva,
- stanje ohranjenosti specifične strukture habitatnega tipa,
- potek naravnih procesov ali izvajanje rabe, ki pogojuje habitatni tip,
- stanje rastlinskih in živalskih vrst, ki so značilne za habitatni tip.

7. člen**(končna določba)**

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-25/2003-2

Ljubljana, dne 6. novembra 2003.

EVA 1999-2511-0046

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

Priloga 1: Habitatni tipi iz tretjega odstavka 2. člena te uredbe**Priloga 2**

Varstveni cilji iz drugega odstavka 3. člena te uredbe so:

1. Morski, obalni in priobalni habitatni tipi:
 - Ohranitev ustreznih fizikalnih in kemijskih lastnosti morske vode ali izboljšanje njene kakovosti na delih, kjer je onesnažena.
 - Ohranitev ustrezne zgradbe in strukture morskega dna, obale, priobalnih območij in rečnih ustij.
 - Omogočanje ritma in dinamike plimovanja, vpliva plimovanja na reke ali teka morskih tokov.
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
2. Habitatni tipi sladkih voda:
 - Ohranitev ustreznih fizikalnih in kemijskih lastnosti, količine in letne razporeditve vode ali izboljšanje stanja, če so fizikalne in kemijske lastnosti ali količina in letna razporeditev vode neustrezni.
 - Ohranitev ustrezne struge, obrežja in dna sladkih voda.
 - Ohranitev ustrezne dinamike voda (meandriranje, prenašanje in odlaganje proda, občasna naravna poplavitve mrtvic in drugo) ter hidrološke raznolikosti vodotokov (tolmunov, hitro ali počasi tekočih odsekov, brzic, slapišč in drugo).
 - Ohranitev ločenosti voda po porečjih.
 - Ohranitev povezanosti vodnega toka.
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
3. Habitatni tipi grmišč in travišč:
 - Ohranitev ustreznega razmerja med travišči in grmišči, vključno z zadrževanjem sukcesivnih procesov, kot so zaraščanje travišč in preraščanje grmišč.
 - Ohranitev ustrezne nizke vrednosti mineralnih snovi v tleh suhih in mokrotnih travišč.
 - Ohranitev ustrezno visokega nivoja podtalnice na mokrotnih traviščih in združbah visokih steblik.
 - Omogočanje semenjenja in naravnega zasajevanja rastlin.
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
4. Gozdni habitatni tipi:
 - Ohranitev raznolikosti gozdne strukture v različnih starostnih fazah.
 - Ohranitev ustrezne količine nežive gozdne mase (odmrlo drevje, odpadlo listje in drugo).
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
5. Habitatni tipi barij in močvirij:
 - Ohranitev ustreznega vodnega režima ter kislosti ali bazičnosti.
 - Ohranitev ustrezne sestave mineralnih in hranilnih snovi v vodi in tleh.
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
6. Habitatni tipi goličav:
 - Ohranitev ustrezne strukture in konfiguracije ter dopuščanje naravnih procesov (erozijskih in drugih).
 - Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.
- 6.a Jame:
 - Ohranitev teme, miru (brez motenj, ki jih povzročajo ljudje), ustrezne vlažnosti in zračnosti v jamah.
 - Ohranitev jamskih tvorb in struktur.
 - Ohranitev ustreznih fizikalnih in kemijskih lastnosti, količine in letne razporeditve vode v jamah ali izboljšanje stanja, če so fizikalne in kemijske lastnosti, količina in letna razporeditev vode neustrezni.
 - Ohranitev ustrezne nizke količine organskih snovi v jamah.

- Ohranitev naravne prehodnosti za živali.
- Ohranitev za habitatni tip značilne sestave biocenoze, brez tujerodnih vrst in gensko spremenjenih organizmov.